

Israelsmissionens AVIS

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 6 DECEMBER 2010

VERDENSEVANGELISATION

Lausanne-bevægelsen holdt sin tredje verdenskongres i Cape Town i oktober. Også messianske jøder og Israelsmissionen deltog. Læs herom i avisen.

INGEN ANDRE ER SOM JEG...

Har konfliktsky mennesker også brug for forsoning? Se Martin Hornstrups indlæg side 8.

"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Årsmøde og valg 2011

Israelsmissionens årsmøde afholdes i Christianskirken i Århus lørdag den 26. marts 2011. I forbindelse med årsmødet skal der foretages valg til landsstyret..

Landsstyret skal vælge ét nyt medlem, idet Henning Lysholm Christensen, der er næstformand, falder for aldersgrænsen.

På valg er to øvrige personer. Hanne Skjølstrup Mikkelsen ønsker ikke genvalg. Bent Jakobsen er derimod rede til at modtage genvalg.

Forslag til kandidater skal sendes til Israelsmissionens sekretariat, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld og være modtaget senest den 11. januar 2011 samt være ledsaget af den foreslåede kandidats skriftlige tilsagn om at lade sig opstille.

Forslag kan stilles af israelsmissionskredse eller 10 medlemmer af Den Danske Israelsmission.

kk-h

Tak for støtte og forbøn i året der er gået. Tak for en god julegave til Israelsmissionen.

Gaven kan sendes på et girokort. Man kan også give gaven online på israel.dk

Palæstinenser og jøde forenet i troen på Jesus

Jeg er i Jesu navn forsonet med messianske jøder

Af Shadia Qubti

▲ Der er kun plads til os: Til at bo i dette land, til at være frie, til at eksistere - uden jer (palæstinensere)". Det er, hvad jeg hører i min verden.

Men jeg og 1,5 millioner andre palæstinensere er ikke enige i den opdeling, for nok er vi palæstinensere, men vi har også israelsk statsborgerskab. 10 % af os er kristne i en majoritet af palæstinensiske muslimer. Vi er altså en minoritet inden for en minoritet.

Det var på min første Musalaha-tur, at jeg mødte israelske messianske jøder. Jeg følte mig både usikker og truet. Men ingen af

disse følelser afspejler den Jesus, jeg tilhører. Jeg voksede op i baptistkirken i Nazaret, hvor jeg kom til tro på Jesus som min personlige frelser. Men det var ikke før jeg mødte israelske messianske jøder, at jeg forstod, hvad Jesu død på korset betyder: at jeg er forsonet med Gud, og som en, der derfor ønsker at følge Jesus, har jeg ansvar for, at jeg forsoner mig med mine fjender. Uden forsoning er Jesu død på korset ufuldstændig i mit liv.

At række hånden ud

Som palæstinenser er det svært for mig at nå mine fjender. Som kristen palæstinenser har jeg mulighed for at række hånden ud mod min fjende, for Jesus

Sadia Qubti er palæstinensisk kristen, der arbejder for forsoningsbevægelsen Musalaha; Dan Sered leder Jews for Jesus' arbejde i Israel.

har givet mig øjne, så jeg kan se dem, sådan som han ser mig. Han giver mig mod til at gå imod mit eget samfund. Han giver mig kraft til at omfavne dem. Når jeg i dag møder israelske messianske jøder, føler jeg mig tryk, og mest af alt føler jeg mig hjemme.

Den erkendelse har haft stor indflydelse på mit liv. Som en konsekvens deraf har jeg et kald til at arbejde for Musalaha: at

stræbe efter forsoning mellem israelere og palæstinensere. I Jesus Messias er der plads til os alle. Han har kaldet os til at være én familie. Forsoningen har forandret mig. Og det har forandret min fjende. Kun når vi lever i forsoningen, kan vi være et vidne for andre og være levende stene. Og kun da kan vi ændre vores verden.

Jeg er i Jesu navn forsonet med palæstinensiske troende

Af Dan Sered

Min mor er på ingen måde stolt af, at jeg tror på Jesus, og min far ville blive rasende, hvis han så mig stå her ved siden af en palæstinenser.

For jeg er jøde og opvokset i Israel i et typisk ikke-religiøst hjem. Min far har en lang karriere inden for den israelske hær, og hans job inden for forsvarsministeriet gjorde, at vores familie flyttede til New York. Jeg var 14 år, da vi flyttede, og i modsætning til mine forældre troede

jeg allerede dengang, at der var en Gud. På universitet Stony Brook, hvor jeg læste matematik, mødte jeg en jødisk pige, som hed Dinah. Hun fortalte mig, at Jesu hebraiske navn var Yeshua. Dinah viste mig også ud fra Det Nye Testamente, hvordan Jesus var opfyldelsen af de gammeltestamentlige profetier. For første gang i mit liv begyndte det at give mening for mig, at jeg at var jøde.

Det var begyndelsen til forsoning, og straks følte jeg, at dette var noget, som jeg måtte dele med andre jøder, så de også kunne blive forsonet med Gud. Det er derfor, jeg arbejder for

Forår på vej i Cape Town og i forsoningens proces.

Jews for Jesus, en organisation, hvor vi ønsker at møde jøder overalt i verden med evangeliet om Jesus på en sådan måde, at de er nødt til at forholde sig til ham.

Det er om mit jødiske folk, apostlen Paulus siger, at hvis "det har ført til forligelse for verden, at de [jøderne] blev forkastet, kan det så være andet end liv af døde, at de bliver modtaget"?

Det jødiske folks forkastelse af deres Messias har ført til forsoning for verden. Kan du ikke som

ikke-jøde glæde dig over det?

Det at bo i Israel, blandt et folk, der ikke er nået med evangeliet, har fået mig til at forstå den magt, der er i evangeliet om Guds forsoning. Når israelske jøder og palæstinensere kan sige til hinanden "Jeg elsker dig i Jesu navn", så vil verden se evangeliets magt til at skabe forsoning mellem os. Fred i Mellemøsten er ikke mulig uden om Jesus. Bed om fred over Jerusalem og frelse for alle, der bor i Israel.

Er jødedom en verdensreligion?

Af Bodil F. Skjøtt

Temaet for den fjerde dag på Lausanne-bevægelsens missionskonference i Cape Town i oktober måned var "at aflægge vidnesbyrd om Kristi kærlighed over for mennesker af anden tro". Fokus var – forståeligt nok – på, hvordan vi som kirke i verden i dag aflægger et vidnesbyrd om Kristus eller fører en samtale med verdens muslimer, hinduer og buddhister, om hvem Gud er. Den Gud, som har gjort sig kendt i Jesus af Nazaret.

Ser man på et verdenskort, hvor den kristne kirke er tegnet ind, bliver det tydeligt, at kirken er svagest i de områder af verden, hvor islam, hinduisme eller buddhisme er den mest udbredte religion. Det er i de områder af verden, mennesker vil have van-

skeligst ved at møde en kristen, som kan fortælle dem den gode historie.

Et spørgeskema - med mangler

Alligevel gjorde det nogle af os kede af det, da vi på konferencens femte dag – som et svar på gårsdagens udfordring – blev bedt om at udfylde et skema og forpligte os på et fortsat engagement i verdensmission.

Under skemaets spørgsmål nr. 2 kunne man krydse af, hvis man ville "tage initiativ til at invitere en muslim, en hindu eller en buddhist hjem til sig" – eller "invitere sig selv på besøg hos en af de andre". Man kunne ikke i skemaet forpligte sig til at invitere en jøde hjem eller invitere sig selv på besøg hos en jøde. Hvorfor ikke – når nu overskriften var "hvordan dele evangeliet med mennesker af anden tro?" Hører jødedom ikke med under verdensreligioner? Er der en frygt for at blive skældt ud for at være

racist, hvis man fokuserer på jøder? Er det fordi jøder ikke har brug for evangeliet? Sådanne og flere spørgsmål kunne der stilles til spørgeskemaet.

At verdens omkring 14 millioner jøder ikke lyder af meget i sammenligning med 1,5 milliarder muslimer – eller en femtedel af verdens befolkning – er sandt. 14 millioner er heller ikke mange sammenlignet med verdens mere end 1 milliard hinduer. Så det kan forklares, hvorfor jøder ikke var med på spørgeskemaet. Og dog: Viser det en kirke, som har glemt sin forpligtelse over for det folk, som vi har fået evangeliet fra, og som fortsat tæller med i Guds husholdning og frelsesplan – som et folk? Næmlig det ejendomsfolk, som Guds løfte om frelse først blev givet til og for hvem de stadigvæk gælder!

Dog glæder jeg mig

I stedet for at blive alt for kritisk over for et spørgeskema og dem,

Synes du ikke også, at spørgeskemaet manglede rubrikken: "Jeg vil invitere en jøde hjem til mig," spørger Bodil F. Skjøtt.

som har udarbejdet det, vil jeg glæde mig over, at der på konferencen var omkring 45 mennesker, som var med, fordi de i det daglige er optaget af jødemission. Uanset hvor stor – eller lille – en procentdel verdens 14 millioner jøder udgør, så udgjorde messianske jøder og andre involveret i mission til jøder omkring én procent af verdensmissionskonferencens over 4.000 deltagere. Dermed blev det tydeligt, at kirken – også på verdensplan – i dag består af hedninger og jøder.

Men det, som spørgeskemaet også gjorde klart, er, hvor vigtigt

det er, at der fortsat er noget, der hedder Israelsmission. Det kan godt ske, vi er en lille gruppe og altid har været det. Men uden at nogen holder fast ved en kærlighed til det jødiske folk og en erkendelse af, at de også har krav på og brug for evangeliet, vil kirken på verdensplan mangle en dimension. At være en kristen – uanset hvor i verden man er det – er at være medindlemmet i Israel på grund af Israels Messias. Han hedder Jesus – eller Yeshua. Hverken det eller evangeliet vil vi skamme os over.

Andagt

Af Jakob Wilms Nielsen, Jerusalem

Her i adventstiden kommer jeg ofte til at tænke på de vise mænd på vej til Betlehem for at tilbede jødernes nyfødte konge. Advent er jo forventningens tid, forberedelsens tid. Vi forbereder os og venter på det, som kommer (Advent betyder ordret oversat fra latin "komme"). Sådan må det også have været for de vise mænd. De har været på vej længe for at møde jødernes konge, og de har forberedt sig, ved at købe fornemme gaver.

Mange har op gennem tiden gjort sig tanker om, hvem disse vise mænd fra øst var. Der er lavet film om dem, de har fået navne osv. De må have været rige, siden de har haft råd til de fornemme gaver, og de må have vidst noget om astronomi, siden de vidste, hvilken stjerne de skulle følge. Men uanset hvem

De vise mænd og jøder

Som de vise mænd – om de var tre eller flere – i sin tid tilbad barnet Jesus, lovpriste folkeslagene Gud med deres talenter på kongressen i Cape Town.

de var, så er der en bemærkelsesværdig ting ved dem. De var ikke jøder. Er det ikke sært, at nogle af de første til at tilbede jødernes nyfødte konge ikke selv var jøder?

Israel – et lys for folkene

Vi skal nu for andet år i træk fejre jul i Jerusalem. Vi bor knap 15 kilometer fra Betlehem, og alligevel er det svært at komme i julestemning. For jøderne fejrer jo ikke jul. For dem er det almindelig hverdag hele julen igennem. Der er ingen julepynt, og der er ingen julefrokoster osv.

Vi er på en måde lidt som de

vise mænd. Vi, der ikke er jøder, gør os klar til at fejre jødernes nyfødte konge, mens hverdagen går videre for hans eget folk jøderne.

En anden interessant ting ved de vise mænd er, at de på en måde bliver opfyldelsen af en af de gammeltestamentlige profetier til jøderne. I Esajas 49,6 siger Gud. "Det er ikke nok, at du som min tjener skal genrejse Jakobs stammer og føre Israels overlevende hjem; derfor gør jeg dig til et lys for folkene, for at min frelse skal nå til jordens ende." Jøderne skulle være et lys for folkene. Er det ikke interessant, at de første,

GLÆDELIG JUL!

Varme julehilsener fra Laura og Jakob Højlund samt Lisbeth og Christian Rasmussen og deres fire børn (i Jaffo) – samt Lise og Jakob Nielsen og deres to børn omgivet af volontører (i Jerusalem).

der kommer for at tilbede jøden Jesus, er folk fra et andet folkeslag, og at de har fulgt et stort lys (stjernen) for at finde ham.

Jøderne skulle være et lys for folkene, og de vise mænd blev de første af mange folk fra fremmede folkeslag til at få deres liv oplyst af lyset fra jøden Jesus. Siden da er det lys, som de fandt i Betlehem, blevet spredt ud over hele verden, så der her i adventstiden er folk fra næsten alle fol-

keslag, som forbereder sig på at fejre jødernes nyfødte konge.

Mit ønske for denne adventstid, er at vi alle må lade hans lys lyse op i en mørk tid, men også at der må komme en dag, hvor det ikke føles mærkeligt, at Jesu eget folk fejrer Guds komme til dem i det land, Jesus virkede i og som julen peger på. At de også må få øjnene op for det lys, som skinnede for de vise mænd for 2000 år siden.

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk

Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk

Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk

Næstformand
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

FU-medlem
Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk

Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@: herdisogbent@gmail.com

Familiebehandler
Merete Pihl Konrad
Tlf. 22723363
@: meretepihljacobsen@goolemail.com

Cand.mag.
Hanne Skjøstrup Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk

Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012
@: hwpe@km.dk

Udsendinge

Jaffo
Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: rasmussen@israel.dk

Foto: Felix Lupa; www.thedoorofhope.co.il

Ildspåsættelse i kristent center i Jerusalem

Af Jakob Wilms Nielsen, Jerusalem

Natten til fredag den 29. oktober blev jeg ringet op af en af vores volontører. "C&MA er lige brændt". Den måtte jeg lige have igen. Det var IU-volontøren Christian Debel-Hansen, der var i røret.

C&MA er forkortelsen for en verdensomspændende missionsorganisation ved navn Christian and Missionary Alliance. På Prophets Street, lige midt i Jerusalem og på grænsen til den ultraortodokse bydel, har de deres center. Det er faktisk samme center,

Et af kælderrummene i efter branden i C&MA's bygning i Jerusalem.

som Caspari Centeret skal flytte ind på til januar, og Christian, der er tømrer, er netop i Jerusalem for at bruge sit håndværk i forbindelse med forberedelser til denne flytning.

Kælderen brændt

Men nu var kælderen, hvor Christian sammen med andre volontører boede, altså brændt, fortalte han i røret. Christian var den sidste, som nåede ud af bygningen, og måtte kravle 20 meter på gulvet for at kunne trække vejret i den meget kraftige røg. Ingen kom til skade, og branden blev begrænset til kælderetagen. Resten af bygningen er intakt, men der lugter af røg overalt, så der bliver brug for en gennemgående rengøring og måske maling af hele centeret.

Heldigvis kom ingen til skade.

Branden var påsat – af hvem?

Ifølge politiets efterforskning var branden påsat. Og mistanken retter sig umiddelbart imod

være en tilfældig pyroman, der har påsat branden.

Ildspåsættelsen kunne i værste fald have udviklet sig til en mordbrand. Det er ubehageligt at tænke på, at den kunne være religiøst betinget. Men som flere har bemærket, så er den nævnte antimissionsorganisation, hvor voldsomme og radikale elementer der end findes i den, ikke kendt for at ville skade enkeltpersoner. Hvis de har haft noget med branden at gøre, må man gå ud fra, at de har regnet med, at kirkecenteret var tomt, da de startede branden. Religiøst betinget eller ej er vi taknemlige over, at branden ikke påførte nogen personer skader.

Efter at forsikringsselskabet har opgjort skaderne, kan Christian Nebel-Hansen og andre tage fat på at rydde op og istandsætte kælderen og hvad der ellers skal til, før Caspari Center kan flytte fra sine nuværende lokaler i Prophets Street til C&MA's bygning – også i Profeternes Gade.

Håbets Dør i Tel Aviv

Af Jakob S. Højlund, Jaffo

Her i Immanuelkirken i Jaffo satser vi som menighed på at tjene mennesker omkring os i Tel Aviv. En del af det at tjene vores medmennesker består i diakonalt arbejde, hvilket vi for så vidt allerede er i fuld gang med, men noget decideret projekt med faste rammer har vi ikke. Her kommer The Door of Hope (Håbets Dør) ind i billedet.

Håbets Dør er et værested for kvindelige narkomaner og prostituerede. Selve stedet er et 300 kvm. stort kælderrum i Tel Avivs Red Light District, der huser mere end 200 steder med prostitution og således er et af landets mest belastede områder. Det blev startet for ca. tre år siden af amerikaneren Dave Fiquette, der havde fået en vision fra Gud om at hjælpe de nødlidende kvinder i Tel Aviv, som på det tidspunkt slet ingen hjælp fik, hverken fra myndigheder eller private.

Kvindernes og Håbets Dør

I dag modtager Håbets Dør omkring 30 kvinder hver dag, og man er efterhånden blevet i stand til at tilbyde varm mad og drikke, nyt (brugt) tøj, toilet, bad og ikke

mindst en seng. Det sidste er ikke så lidt vigtigt for kvinderne, for på gaden er der ikke ro til søvn: de kan enten blive voldtaget eller bestjålet eller i værste fald slået ihjel, men nede i kælderen er de trygge – indtil lukketid. Dave og hans mandskab af frivillige har nemlig ikke resurserne til at holde åbent længere end mellem 9.30 og 17.00, og derfor bliver de nødt til at sende kvinderne op på gaden igen til en ny aften og nats arbejde.

Immanuelkirken og Håbets Dør

På grund af de manglende resurser satser Dave på flere resurser i form af penge og volontører. Og her er vi som kirke altså kommet ind i billedet: Menigheden er blevet gjort opmærksom på muligheden for at hjælpe Håbets Dør på forskellig vis, og for tiden har jeg min gang dernede en dag om ugen, hvor jeg gør rent og dermed frigiver kræfter til, at de, der kender kvinderne, kan få mere tid til at snakke med dem og om muligt hjælpe dem videre i livet.

Rammerne for samarbejdet mellem kirken og Håbets Dør er, som det måske også fremgår af ovenstående, ikke specielt tydelige. Der foreligger fx ingen aftale om, at vi skal støtte projektet med et bestemt beløb eller et bestemt antal frivillige. Rammerne er vel

snarere under udvikling. Håbets Dør er dog heller ikke et sted, man bare lige sender folk hen til for at gøre en indsats. I forhold til danske standarder for den slags arbejde kunne man hurtigt finde mange kritikpunkter, herunder ledelse og generel struktur, men som sagt er udviklingen i gang, og Dave & Co. har hjertet på rette sted.

Evangeliet

Kvinderne skal have en oplevelse af at komme til et fristed, hvor kærligheden råder, basale behov opfyldes og ikke mindst: Evangeliet forkyndes gennem handlinger. Det sidste – gennem handlinger – er vigtigt for Dave. Evangeliet skal ikke presses ned over hovedet på nogen, når de kommer ind ad døren. De skal have lov til selv at åbne op for emnet, men så vil Dave og andre også rigtig gerne tage snakken for at vise hen til Jesus.

Forhåbentlig vil fremtiden bringe tydeligere rammer for vores samarbejde, et bedre organiseret arbejde i Håbets Dør og ikke mindst flere frisatte og omvendte kvinder.

Lad gerne de tre punkter være bedemner!

For mere information på engelsk, se www.thedoorofhope.co.il.

Vi ønsker at pege på Jesus

Evangeliet til frelse er gratis, men det koster penge at sende mennesker ud.

Israelsmissionens budget for året 2010 er 2.560.000 kroner. Per 1. november er indkommet i

gaver 919.000 kr., hvilket svarer til 54% af de budgetterede gaver.

På forhånd tak for en god julegave!

Lys midt i mørket

Jerusalem
Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
@: jakobwn@israel.dk

Volontør Caspari Center
Leah Skov Pedersen
@leap2300@yahoo.dk

Volontører i Jaffo
Laura og Jakob Højlund
@ nordmand2003@yahoo.dk

Volontørkoordinator i Israel
Lise Bach Nielsen
@: lisebn@israel.dk

Avisen

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt
Kai Kjær-Hansen (ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale post-kontor, hvor efter Israels-

missionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Orla Møller, Ydre Missions Hus
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s, 7830 Vinderup

Guds menighed er jordens største under – og farvestrålende. Foto: Morten Hørning Jensen

Triumfalisme og triumf

Af Kai Kjær-Hansen

Missionskonferencen i Edinburgh i 1910 fik enorm betydning for kristen mission i det 20. århundrede. Dengang var det Vesten, der kom til Østen og Syden med evangeliet. Fra Vesten udgik evangeliet, for kristenheden var Vesten. Sådan er det ikke længere.

Det blev gjort tindrende klart ved Lausanne III i Cape Town i oktober måned. Det er i det globale Syd og Øst, at kristendommen vokser i dag, mens kristentroen er aftagende hos os i den gamle kristenhed i Vesten. 100 år efter Edinburgh 1910.

Edinburgh 1910 er blevet kritiseret for at være triumfalistisk. Det er et minus-ord. Med

den vestlige mission fulgte undertiden hovmod og selvtilfredshed. Men trods missionens fejl og mangler lod Gud sin kirke i Øst og Syd vokse.

Jesu triumf og vores kald

Ved åbningsceremonien i Cape Town blev vi mindet om, at der er forskel på menneskeskabt triumfalisme og den triumf, vi har i Jesu død og opstandelse. Ved afslutningsceremonien indgik syndsbeholdelse over egen triumfalisme, men også et stærkt kald til fortsat mission baseret på evangeliets triumf, nemlig at Jesus lever! Mangler denne triumf, er der ingen missionsglød.

Dette gælder også Israelsmission. Kirkens forhold til det jødiske folk har ofte været præget af en triumfalistisk holdning, ikke blot udtrykt i ord, men

også i afskyelige handlinger over for Guds udvalgte folk. Af den grund er fristelsen til at holde evangeliet for sig selv stor. Den fristelse faldt man dog ikke for i Cape Town. Dokumentet fra Cape Town kommer til at indeholde et klart kald til fortsat vidnesbyrd over for jøder.

Guds kærlighed trumfer alt

Det er muligt, at visse indlæg i Cape Town havde en triumfalistisk tone. Men det ændrer ikke ved, at Gud er i færd med at gøre noget stort. I Østen og Syden tør man på en enkelt måde gøre "den lille bibel" gældende: "For således elskede Gud verden..." Guds mission, som vi er en del af, udspringer af Guds kærlighed til verden. En genopdagelse af Johannes 3,16 kunne få enorm betydning i vores egen sammenhæng. Hvilken kærlighed, hvilken

Tabt og fundet

På skiltet over kongrescentrets "hittegods-kontor" stod "Lost and Found". Det blev stedet, hvor messianske jøder og andre personer, der er engageret i jødemission, havde deres mødested under konferencen.

Tabt og fundet; fortabt og vundet for Jesu sag blandt hans eget folk i dag.

triumf! Al æren tilkommer ham. Den, der tror på Jesus, skal ikke fortabes, men have evigt liv. Det er det, vi er sat til at sige. Kalder

andre dette for triumfalisme, kan vi leve med det. Guds kærlighed trumfer alt.

Muren der blev nedbrudt i Cape Town

Af David Zadok,
Rishon LeTzion, Israel

Folkene bag den tredje Lausanne-kongres i Cape Town gjorde det fantastisk godt både med planlægningen og gennemførelsen af programmet.

Alt var på forhånd gennemtænkt, planlagt og omsluttet af bøn. Selv om man kan kritisere nogle af beslutningerne, ikke mindst at man havde overset Israel på Mellemøsten-aftenen, gjorde de alt i alt et fremragende job. Gud være æren.

Et af de mange møder, der var sat på programmet, var den regionale samling og bedemøderne, der fokuserede på bestemte lande.

Muren mellem rum 2.61 og rum 2.62

Lørdag var der bøn for Israel og for Palæstina. Af en eller anden grund besluttede arrangørerne af adskille os og anbringe vore grupper i

David Zadok er koordinator for LCJE i Israel. – Omkring 600 LCJE-brochurer blev uddelt på kongressen i Cape Town.

lokaler, der stødte op til hinanden. Den israelske delegation skulle mødes i rum 2.61 og den palæstinensiske delegation i rum 2.62. Efter en kort rådføring med Kai Kjær-Hansen – international koordinator for Lausanne-rådet for jødemission (LCJE) – og andre blev det besluttet, at det ville være bedre for os at mødes i samme lokale og på denne måde give udtryk for det ene nye menneske, som vi hørte om i vores studium af Efeserbrevet. Efter en kort samtale med Salim Munayer, lederen af forsoningsbevægelsen Musalaha, anbragte vi de to skilte ved siden af hinanden og mødtes i samme rum.

Muren blev brudt ned

Der var omkring 40 personer fra den palæstinensiske og den israelske gruppe såvel

som gæster fra andre lande. Vi stillede stolene op i en cirkel, så alle kunne se hinandens ansigt. Dr. Munir Salim Kakish, som er formand for rådet af lokale evangeliske menigheder i det hellige land, nævnte bedemænd fra de palæstinensiske menigheder især med henblik på evangelisation og den enhed, der var nødvendig blandt de arabisktalende menigheder. Derefter havde vi en stund med bøn, som foregik på arabisk.

Herefter nævnte jeg nogle grunde til tak og forbøn for menighederne i Israel. Det første var tak til Gud for at bringe os sammen som ét legeme. Jeg indbød vore palæstinensiske brødre og søstre til at være sammen med os i bøn. Jeg ønskede at undgå en situation, hvor palæstinenserne ville bede for sig selv, og vi israelske delegater ville bede for os selv.

Gud har gjort noget forbløffende i Kristus

For mig, der har levet en stor del af min barndom i Iran, var det helt overvældende at møde Farid, en iransk kristen med muslimsk baggrund, der kom til det israelsk-palæstinensiske møde. Han sagde til mig: "I mit land hører vi altid forbandelser råbt mod Israel, men som kristen er jeg kommet for at velsigne dig i vor Herre og Frelses navn." På et tidspunkt rejste han sig og bad om, at den treenige Gud ville velsigne Israel og alle de Jesus-troende jøder i Israel.

Gud har gjort noget forbløffende i Kristus ved at forene jøder, palæstinensere og iranere til ét nyt menneske! Må vi gøre, hvad vi kan, for at se flere og flere udtryk for den enhed, som vi har med Kristi universelle legeme.

Ved kongressen i Cape Town arrangerede Lausanne-rådet for jødemission (LCJE) fire såkaldte dialogsessioner. Der var i alt omkring 160 sådanne sessioner at vælge imellem. Vi bad Krista Rosenlund Bellows, fagkonsulent for teologisk uddannelse i Danmission om at dække sessionen "Hvad har Jesus-troende jøder og Jesus-troende af muslimsk baggrund til fælles?" - Mere end man umiddelbart tror!

Jesus-troende jøder og Jesus-troende af muslimsk baggrund

Af Krista Rosenlund Bellows

Sessionen om messianske jøder og troende fra en muslimsk baggrund var omhyggeligt tilrettelagt og gav en glimrende præsentation af fælles problemstillinger.

Der blev lagt op til en uformel samtale fra arrangørernes side. En let nervøsitet kunne mærkes i lokalet forud – hvordan kommer samtalen til at gå? Parterne ses – så at sige - ikke så ofte, og det er spændingerne mellem arabiske og jødiske synspunkter, der fylder mest i hverdagsbevidstheden.

Men LCJE havde villet dette tema og denne samtale. I alt deltog 32 personer.

Når muren mellem jøder og hedninger er brudt ned

Hvordan skulle man i øvrigt også kunne ignorere forholdet mellem Jesus-troende jøder og Jesus-troende af muslimsk baggrund når begge parter er tilstede på en kongres om verdensmission, under temaet fra 2 Kor 5,19 om Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser, men betroede os ordet om forligelsen? – en kongres med bibeltimer om Efeserbrevet med det berømte kapitel to om muren mellem jøder og hedninger, der i Kristus er brudt ned.

Resultatet af dialogsessionen var opmuntrende, i den forstand

at det var godt som tilhører at lytte til den konstruktive samtale og de overvejelser, der fulgte med konstateringerne af mange fælles udfordringer og problemstillinger. De centrale temaer var forholdet mellem tro og etnisk identitet samt kontekstualisering.

Fælles udfordringer

"Hvilke emner har I til fælles, når det gælder forkyndelse af evangeliet blandt familie og i lokal sammenhæng?" Dåben blev nævnt som det første. En udfordring i jødisk sammenhæng – at blive døbt anses af mange jøder for forræderi. Ligeså blandt muslimer. "Det er her, forfølgelsen begynder. Derfor døber vi mennesker sent i livet." Dernæst kirkemedlemskab. Den kristne kirkekultur er fremmed for begge parter. Korset er en påmindelse om korstogene, ikke om Kristus. Til de livsnære udfordringer hører også det snævre udvalg af potentielle ægtefæller, social

stigmatisering og anspændte eller afbrudte familierelationer.

Porter fandt, at der er chokerende mange fælles teologiske udfordringer: Treenighedslæren. Jesu korsdød – forsoningslæren er en anstødssten i muslimsk sammenhæng. Jesus-troende af muslimsk baggrund skal forholde sig til den traditionelle opfattelse om, at evangelierne er blevet forvanskede. Messianske jøder møder udfordringer i spørgsmålet om "det messianske bevis" – Jesus bragte ikke fred på jorden på den måde, Messias efter jødisk tradition forventes at gøre.

Evangelisering i en afrikansk kontekst

Ud over præsentationen fra Harvey og Porter samlede opmærksomheden sig om islammissionæren Broder Daniel, som fortalte om evangelisering blandt muslimer i en afrikansk kontekst. Selv blev han kristen i længsel efter svar på, hvor han ville ende efter døden. Han har kontakt

Korset tonede klart frem ved den afsluttende nadvergudstjeneste. For kristne et symbol på Guds store kærlighed. For jøder mest af alt et symbol på kors-tog og magtanvendelse mod jøder i Jesu navn.

Dialog-gruppens personer

Til højre Grant Porter, der i mange år har været missionær i en mellemøstlig muslimsk kontekst. Til venstre den messianske jøde Richard Harvey fra All Nations Christian College i England. I midten Susan Perlman, Jews for Jesus, som ledede sessionen. Desuden medvirkede Broder Daniel, afrikaner og islammissionær.

med muslimske lærere og ledere, der kæmper med spørgsmålet om Jesu guddommelighed, som de finder bevidnet i Koranen. Han inviterer dem til intensive studier i Koranen og Biblen.

Samtalen drejede sig efterfølgende blandt andet om, hvor langt man går i kontekstualisering, og hvor vidtrækkende parallellerne går. Det Gamle Testamente er helligskrift for Jesus-troende. Det er Koranen ikke. Her var der oplagt meget stof til videre samtale.

Mindretal og identitet

Begge parter oplever sig selv som mindretal: Jesus-troende jøder er et meget lille mindretal blandt jøder, og Jesus-troende af muslimsk baggrund er et lille mindretal i en muslimsk verden. Parterne har også det tilfælles, at de forholder sig – om end forskelligt – til staten Israel. De er også begge eksempler på en brudflade mellem den vestlige protestantiske kristendom og den globale kristenhed, fordi de er blevet til i en kontekst, der forholder sig til Vesten.

Begge grupper har rod i stærke religiøse og kulturelle traditioner, så det at bryde ud af traditionen medfører at træde ind i kulturel hjemløshed. I centrum er

spørgsmålet om etnisk og religiøs identitet. De messianske jøder fastholder deres etniske jødiske identitet og viderefører i forskelligt omfang religiøst-kulturelle jødiske traditioner i messiansk fortolkning. De Jesus-troende af muslimsk baggrund identificerer sig kulturelt med islam. De fælles problemstillinger udspringer af de fælles træk mellem jødedom og islam som stærke enhedskulturer, for islams vedkommende især i den arabiske verden. At træde ud af disse enhedskulturer betragtes af mange som forræderi og overgang til fjenden.

Kan disse problemstillinger bruges til at bringe parterne nærmere hinanden i forbindelse med erfaringsudveksling? Der er indlysende og overvældende meget, der skiller dem – spændinger som bidrager til indtrykket af, at så mange blandt dem er tyndhudede og let sårbare mennesker. Også hjemløsheden og sårbarheden har de tilfælles. Grant citerede en Jesus-troende af muslimsk baggrund for at sige: "Mennesker som mig vil aldrig have et hjem, før Jesus kommer igen"; og han kommenterede: "Vi må finde et hjem til denne mand."

Fortsættes på s. 6

Jesus-troende jøder ...

Begge parter kæmper med spørgsmålet om identitet. Det kommer til udtryk, også i hvad man kalder sig selv. Også på det punkt har de messianske jøder længere erfaring i kontekstuel teologisk tænkning – debatten om identitet går langt tilbage, og der er en mangfoldighed af selvbetegnelser. Jesus-troende af muslimsk baggrund kæmper fortsat med, hvad de skal kalde sig selv.

Gav samtalen nye indsigter?

Gav samtalen nye indsigter? I hvert fald for tilhørerne, og måske også for de medvirkende. I hvert fald gav Porter – vist også til sin egen overraskelse ("er det virkelig mig, der står og siger det her?") – udtryk for, at den messianske bevægelse er ældre og derfor længere i sin refleksionsproces, og at Jesus-troende af muslimsk baggrund kan lære af den, inklusive af dens fejltagelser.

Hvis der hos messianske jøder og Jesus-troende med muslimsk baggrund kunne udbygges en vilje til gensidig læring sammen ville det være frugtbar for begge parter. Det ville være flot og godt, hvis Lausannebevægelsen kunne lægge rum til det. LCJE har nu 30 års erfaring i at samles til gensidig inspiration og læring – på trods af store forskelle og store uenigheder – om det, man er enige om: at evangeliet skal forkyndes blandt jøder. Vil LCJE kunne blive enige om at holde samtalen i gang med Jesus-troende fra muslimsk sammenhæng?

Hvis Jesus-troende af henholdsvis jødisk og muslimsk baggrund bryder muren ned mellem sig, ville det være de marginaliseredes fælles stemme, der taler højt og tydeligt til kirken om enhed i Kristus og om afkald på magtmidler.

Bag skranken i Cape Town

Af Hanna Birkbak Hovaldt

Velkommen til Cape Town! Må jeg se dit pas og registreringsbrev? Tak! Er dit navn stavet korrekt på skærmen? Foretrækker du konferencebogen på engelsk? Her er din velkomsttaske med lidt snacks og drikkevarer samt konferencetasken. Og til slut får du dit navneskilt, din kvittering er indeni. Du skal have dit navneskilt på hele tiden, og hvis du mister det, bedes du kontakte os med det samme. Det koster 10 dollars for et nyt!

Disse ord blev deltagerne mødt med ved registreringskranken til Lausanne III. Klar til en uge fyldt med inspiration.

Ved registreringskranken

Vi stewards i registreringen startede arbejdet allerede en

uge inden konferencens start. Ca. 1.200 e-mails fra deltagerne med diverse oplysninger tikkede ind, og disse oplysninger skulle testes ind i databasen. Jeg lo lidt for mig selv. Når alle deltagere er ledere, er det lidt af en opgave at få dem til at forstå, at alle er vigtige, men ikke så vigtige, at de kan vente med at sende deres oplysninger til sidste øjeblik! Måske er det noget med kultur – punktlighed er vist en vestlig værdi!

Flere deltagere ønsker billeder ved registreringskranken. Dette er deres første møde med Lausanne III! Min fornemmelse er, at mange af deltagerne ikke har deltaget i noget lignende tidligere. Der er mange kvinder, som kommer lidt forsigtigt hen til skranken. Vi smiler til dem alle og byder dem hjerteligt velkommen! Mange kommer forsigtigt frem pga. sprogbarrierer. Sproget er dog ikke en uoverkommelig forhindring. Vi ved på nuværende tidspunkt, hvem af vore kolleger der taler hvilke sprog, så uden videre problemer møder deltagerne hurtigt en, der taler deres sprog, lige på nær russisk – her må vi klare os med fagter og tegnsprog.

Efter 12 timer bag skranken er fødderne godt ømme, og kroppen har svært ved at holde sig oprejst. Derfor begynder vi med lidt udstrækning, som efterhånden bliver til sang og dans. Dette fortsætter, indtil nye deltagere nærmer sig skranken eller en supervisor fortæller os, at det ikke ser professionelt ud at synge og danse. Vi laver i stedet jokes

med hinanden, deler troshistorier og drikker kaffe – sidstnævnte oftere og oftere som dagene går.

Fællesskab og tjeneste

Fællesskabet blandt os stewards er unikt. I registreringen er vi kommet rigtig tæt på hinanden, og jeg ved allerede nu, at det bliver svært at sige farvel, når konferencen slutter. De er blevet min familie i Cape Town!

Tilbage på mit værelse omkring midnat møder mine værelseskammerater mig med knus. Jeg kryber ned under dynen og forsikrer dem med et smil, at jeg har haft en helt fantastisk dag! Ved Helligåndens vejledning er jeg blevet placeret i en opgave, som Gud har givet mig evnerne til at udføre. Det gør mig glad, og jeg ved, at når vækkeuret ringer kl. 6 næste morgen, skal jeg mødes med min familie i Cape Town for at byde endnu flere deltagere velkommen.

Hvad har jeg lært af Lausanne III? – Hvis jeg ønsker at følge Kristus, må jeg tjene ham og mine medmennesker med de evner, Gud har givet mig. Jeg må give afkald på nogle ting, og jeg skal ikke regne med, at mine tjenester altid bliver værdsat. Men jeg må gøre det alligevel og gøre det til Guds ære.

Stella Maris og jødiske brugsgenstande

Efterårets Israelsstævne på missionshotellet Stella Maris i Svendborg havde som tema "Guds kald til Israel – og os". Godt og vel 20 personer deltog.

En lille del af Israelsmissionens gamle missionsudstilling var bragt med. En af deltagerne, Knud Ærbo Jakobsen, Billund, blev første aften klædt på som jøde, med bedesjal og bedekapsler mv., idet genstandene blev forklaret ud fra Bibelen og jødisk tradition. Han fik også kalot på. Gik Jesus med kalot? Nej. Havde Jesus "kvaster" på sin kappe? Ja. Gik Jesus med bedekapsler? Sandsynligvis. Og ellers kom profeterne

Esajas og Jeremias samt Peter og Cornelius til orde. Det samme gjorde Israelsmissionens navnkundige jødemissionær Abraham Scheradsky gennem sine fortællinger.

Et tilsvarende stævne er planlagt i 2011 – i dagene 31. oktober til 3. november.

Nyheder - Bibelens troværdighed - arkæologisk sidelys

Bliv abonnent på bladet TEL

... og vind flotte præmier i Selskab for Bibelsk Arkæologis 20 års jubilæumskampagne

tilbud 165 kr

20 år

Introduktionstilbud: Årgang 2009 og 10 for 165 kr (115 kr for unge under 26 år)

Se mere på • www.bibelskarkaeologi.dk eller skriv til • info@bibelskarkaeologi.dk

Israel

Grupperejser 2011

Syrien/Jordan/Israel 28.3, 12 dg.

Flere datoer kommer senere - følg med på hjemmesiden.

På egen hånd

- Forhør om de aktuelle flypriser
- Vi booker gerne arrangementer efter DIT ønske.

Volontør i KIBBUTZ

- Unge mellem 18 & 35 år.
- Oplev Israel fra en ny & spændende vinkel.

Rekvirer katalog
75 92 20 22 **felix rejser**
felixrejser.dk

Israel

Med dansk rejseleder

Vinden stryger gennem dit hår, tager godt fat i sejlet og bølgerne klasker mod Jesusbådens sider...

Vi sejler på Genezareth sø. Det var her, Peter prøvede at gå på vandet. Det var derinde i græsset på bjergskrånningen, Jesus bad de 5000 mennesker sætte sig i græsset og bispiste dem med fem fisk og to brød... Jo, det Jesus sagde og gjorde bliver virkelig levende for en!

Rejs med rejseledere Ingrid og Ole Bjergely Christensen
5. - 12. april 2011 kr. 12.995

Kontakt os for specialprogram eller læs mere på www.unitasrejser.dk

Unitas Rejser er for både krop og sjæl. Vi tilbyder rejser, hvor oplevelsen af kultur og historie er i højsædet. Vi tilbyder rejser med dansk rejseleder, hvor alt er tilrettelagt, og rejser på egen hånd, hvor du selv sætter programmet.

www.unitasrejser.dk 87 231 240 **Unitas** Rejser
Mere end rejser

imt
Indre Missions Tidende

Prøv Indre Missions Tidende gratis i fire uger

Interviews Ugens prædiken Meninger Korte nyheder

Kontakt IMT tlf.: 82 27 13 35 eller lng@imt.dk

HVAD VAR DET BEDSTE VED FALL FUEL 2010?

” Det bedste ved Fall Fuel 2010 for mig personligt var alle deltagerne og så den summen af aktivitet i køkkenet og i stuen på LTC”.

Af: En flue på væggen

Det er nu et par uger efter Israelsmissionens Unges efterårslejr Fall Fuel 2010 på LTC i Ødsted, hvor emnet var "Forsoning med fjenden!" Vi var små 40 deltagere, inklusive børn, der alle tog del i et program, der havde forsoning som tema i forskellige aspekter. Vi hørte om Musalaha, Hans-Ole Bækgaard fortalte om GT's eget forhold til forsoningstanken, og Peter Madsen gav os NT-forsoning.

Indsamling og udfordring

Undervisning var der nok af, så det var til alles tilfredshed, at vi lørdag eftermiddag skulle ud og løbe sponsorløb Overraskelsen: det var med bind for øjnene! Det var vildt! Enhver løber skulle prøve at løbe flest omgange kun med hjælp fra sin guide, der måtte råbe "stop!, til højre, venstre!" osv. Vi samlede ca. 13.000 kroner ind til IU, hvilket er en virkelig god hjælp til arbejdet. TAK!

Lejren udfordrede os alle til at gå ud og gøre noget aktivt for forsoning og vi tog hjem med fornyet energi til de fremtidige kampe. Dem skal vi have løst, og dertil skal vi bruge Jesus som nøgle. Tak til alle for en god lejr.

Et glimt af Himlen i Cape Town

Fotos: Morten Hørning Jensen

Peter Bach Nikolajsen var i efteråret med som hjælper ved Lausanne bevægelsens konference om verdensevangelisation i Cape Town, Syd Afrika. Her er lidt af det, han tager med hjem derfra.

Enhed i Jesus

Jeg kan ikke forstå det! TV-avisen bekræfter mig hver aften om, at den verden, som jeg kender, er fuld af vold, krig og konflikter. Hvordan kan det så være, at folk med så forskellige kulturer og baggrund tilsyneladende her kan enes og være glade sammen? Svaret er Jesus, Jesus har en vidunderlig overnaturlig kraft, der kan forsones. Som en af talerne udtrykte det "Gud kan fjerne smerten fra den krænkede og tilgive krænkeren" Jesus er det, som verden har brug for. Tre af de temaer, der blev taget op på konferencen, var sandhed, forsoning og integritet.

Det er tydeligt, at der ikke er noget andet i universet, der har samme kraft til at forsones som Jesus. Et gigantisk vidnesbyrd om, at Jesus lever og har kraften, og at evangeliet er sandt.

Kom, lad os gå ud, og gi' det bedste, og det verden og vi alle sammen har brug for. Vi skal gøre det med integritet, kærlighed og tilgivelse, for vi har et sted, hvor vi kan lægge vores smerte og hente ny kærlighed. For mig var konferencen en klar og effektiv opfordring til at blive endnu mere dedikerede omkring det at give det bedste, vi har.

Kort Nyt

Hanukkah

Fra d. 2-9. december fejrer jøder verden over lysfesten Hanukkah. Det er en fest til minde om genindvielsen af templet i Jerusalem, efter at Antiokus Epifanes i 168 f.Kr. vanhelligede templet, sabbatten og de jødiske fester. Læs mere om Hanukkah på ung.israel.dk/ressourcer/joediske-fester

Shalom Night og generalforsamling

Israelsmissionens Unge afholder Shalom Night fredag d. 25. marts 2011 kl. 17.00 i Christiansgården bag ved Christiankirken, Frederikshaldsgade 15, 8200 Århus N. Vi får spændende besøg fra Israel, samt beretninger fra de hjemvendte MTP-volontører. Vi slutter af med en visuel gudstjeneste.

Lørdag formiddag d. 26. marts 2011 afholder IU deres årlige generalforsamling fra kl. 09.30-12.00. Alle IU-medlemmer er velkomne og stemmeberettigede. Har du forslag til IU, så send det til unge@israel.dk senest én måned før.

Kampen for forsoning når man er konfliktsky

Ingen andre er som jeg...

og det er meget trist!
■ ■ ■ Sådan synger Tante Sofie det selvglad i den kendte børnefortælling om folk og røvere i Kardemommeby. Et stykke af vejen har hun ret – ingen andre er som hende (godt det samme), og ingen andre er som dig eller mig. Men det er ikke trist – tværtimod er det netop menneskers mangfoldighed, der giver livet fylde og dynamik. Og dynamik er det positive ord for konflikt.

Af Martin L. Hornstrup
Tidl. kirkevolontør i Jerusalem - her med sin kone Mette ved Fall Fuel 2010.

Konflikter er uundgåelige. Selv i de mest intime relationer (måske netop her!) Mange ifører sig store Michelinmands-agtige stødpuder og kæmper ihærdigt for at undgå konflikter i livet. Om det skyldes en overdreven trang til at følge Paulus' ord: "Vær enige, hold fred!" eller om det snarere skyldes den danske jantelovs "du-skal-ikke-prædike-for-mig" – det skal jeg ikke kunne sige. Jeg hører selv til blandt de konfliktsky, men vil gerne fremsætte denne påstand: Det er ikke et succeskriterium i sig selv at undgå en konflikt.

Negativ og positiv konflikt

Konflikter er en naturlig del af livet, og de opstår alle steder, hvor mennesker mødes. Spørgsmålet er bare, hvordan vi bruger konflikten. Bruger vi den negativt til at hævde os over andre (godt jeg ikke er som dem!), eller bruger vi den konstruktivt til at lære noget om andre – og ikke mindst lære noget om os selv. Jesus siger: "Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds

børn." De salige er altså ikke dem, der går rundt og lader som om, alt er i den skønneste orden, og kun brokker sig eller hidser sig op overfor få udvalgte venner. De salige er dem, der går ind i den proces, det er, at arbejde sig frem til freden – og den kan være lang og drøj og koste kræfter og tunge følelser. De fleste, der går ind i en konflikt, fortryder det ikke, men går klogere eller berigede ud af den. For nyligt kom jeg til at skabe en konflikt mellem to af mine venner mod min hensigt. Jeg er gode venner med dem begge hver for sig, men vidste ikke, at de havde en broget historie og en del følelser i klemme. Det var pinligt, og jeg tror, det var hårdt for dem at tage konflikten, men jeg kunne samtidig se, at de fik lejlighed til at rydde op i noget følelsesmæssigt rod og kridte en ny bane op.

Tag dig selv alvorligt

At være konfliktsky kan udspringe af dårligt selvværd ("min mening er nok ikke så god som de andres" eller "de andre kan nok ikke li' mig, hvis jeg siger dem imod"). Men vi må øve os i at tage os selv så alvor-

ligt, at vi står ved vores meninger og grænser. Og her er konflikterne en god øvelse. Her ser jeg, at jeg er forskellig fra andre, og at det er fint, godt og gudgivet, at vi ikke alle er ens. Det er svært at lære sig selv og sine egne grænser at kende, og det er endnu sværere at lære at give udtryk for det på en konstruktiv måde, især hvis

det samtidig berører mine følelser. Men kast dig ud i det, og se, om du og din modpart ikke begge ville kunne lære af jeres uoverensstemmelse. Det positive ord for konflikt er dynamik – og uden dynamik var livet ikke liv – i hvert fald ikke et særligt spændende liv.

Vis os da vejen forsoningens Herre, og giv os mod til at gå den!

ÅRETS IU'ER

Tobias Nedergaard Olesen

2010 har IU-medlem Tobias Nedergaard Olesen støttet IU gennem store initiativer. Tobias bor til daglig i Århus og er tilknyttet IU som medlem, men har også valgt at arbejde frivilligt som assistent for landskontoret og ungdomssekretæren.

I foråret 2010 fyldte Tobias 30 år, hvilket han fejrede i Lunderskov. Hans eneste ønske til denne fest, var at gæsterne ville give gaven – ikke til Tobias – men til forsoningsarbejdet Musalaha i Israel/PA, hvilket gav ca. 12.-13.000 kr. Tobias har derudover styrket sponsorkonceptet "Blind leder ikke blind?", stået for koordinering af menu og madlavning på Fall Fuel 2010, sammen med Tina Jørgensen og skabt materiale til IU, i forbindelse med årstemaet "Forsoning" i 2010.

Nye projekter i sigte

Allerede nu er Tobias ved at samle kræfterne til planlægning af et endnu bedre Fall Fuel 2011. På baggrund af alle disse, og flere, frivillige ansvarsråder og initiativer, skal Tobias kåres til "Årets IU'er" i 2010. Tak Tobias fra Landsbestyrelsen ved Israelsmissionens Unge.

IU GALLERY

Peter Bach Nikolajsen i fly på vej til Cape Town - se hans beretning fra d. 3. Lausanne-konference om verdens-evangelisation på side 7.

BLIV MÆRKET FOR LIVET!

Israelsmissionens Unge søger volontører, som ønsker at rejse til Israel gennem Meet The People projektet.

Se mere på ung.israel.dk

Israelsmissionens Unge Vigtige informationer	Israelsmissionens unge Ydre Missions Hus Nørregade 14 6070 Christiansfeld Tlf. 7456 2233 www.ung.israel.dk	Ungdomssekretær Peter Madsen (ansv. s. 7-8) unge@israel.dk - Tlf. 3029 2075 Volontørkoordinator Lise Søndergaard - iu@israel.dk Personlig assistent Tobias N. Olesen - PA@israel.dk	IU-formand: Peter Bach Nikolajsen peterbach30@hotmail.com Eventkoordinator: Heine H. Nielsen event@israel.dk	Projekter: ✦ Meet The People ✦ Musalaha ✦ Studenterarbejde i KFS/IFES ✦ Jews For Jesus Giv en gave til IU På konto: 9743 0016529907
	IU - de unges avis () Israelsmissionens Avis nr. 6, 2010			